

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **R. V.**, zastoupený Mgr. René Gemmelem, advokátem se sídlem K. Sliwky 126/18, Karviná, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 10. 2012, č. j. 58 A 40/2012 - 7,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 25. 5. 2012, sp. zn. DSH/13274/2012/Zez, č. j. MSK 58662/2012, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 14. 3. 2012, sp. zn. 4783/P/100325/2011/Šve, č. j. OVV1/100325/2011-12, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce dne 27. 7. 2012 žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který řízení o této žalobě usnesením ze dne 1. 10. 2012, č. j. 58 A 40/2012 - 7, podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) zastavil.

V odůvodnění usnesení krajský soud konstatoval, že žalobce byl prostřednictvím datové schránky jeho právního zástupce vyzván dne 3. 8. 2012 k zaplacení soudního poplatku za návrh na zahájení řízení (žalobu). Žalobce však ve stanovené lhůtě poplatek nezaplatil. Krajský soud přitom uvedl, že podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení

splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Jelikož nebyl poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, krajský soud řízení o žalobě zastavil, přičemž žalobce ve smyslu § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích poučil o tom, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud ve věcech správního soudnictví, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen dříve, než usnesení nabylo právní moci. Nabude-li přitom usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Proti usnesení krajského soudu o zastavení řízení podal žalobce (stěžovatel) dne 18. 10. 2012 kasační stížnost. V této kasační stížnosti uvedl, že je pravdou, že na základě výzvy krajského soudu soudní poplatek nezaplatil, učinil tak ale ve lhůtě pro podání kasační stížnosti, pročež se domnívá, že by krajský soud měl napadené usnesení zrušit pro dodatečné zaplacení soudního poplatku a v řízení pokračovat. Kasační stížnost stěžovatel dle svých slov podal „z opatrnosti“ pro případ, že by napadené usnesení nezrušil sám krajský soud; v takovém případě by tak měl učinit Nejvyšší správní soud.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích stanoví, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen *ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci*, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, dostupný na www.nssoud.cz, právní věta publikována pod č. 2328/2011 Sb. NSS) účastník zaplatí soudní poplatek dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku nabylo právní moci, i tehdy, učiní-li tak v den, kdy toto usnesení nabylo právní moci.

Jak již konstatoval krajský soud, stěžovatel po té, co nezaplatil soudní poplatek společně s podáním žaloby, byl krajským soudem vyzván k jeho zaplacení. Výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli řádně doručena prostřednictvím jeho zástupce dne 3. 8. 2012, ovšem stěžovatel soudní poplatek, ve stanovené lhůtě 10 dnů ani po té do doby rozhodnutí krajského soudu, nezaplatil. Krajský soud řízení zastavil dne 1. 10. 2012, přičemž toto rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dne 4. 10. 2012. Pokud tedy stěžovatel uvádí, že soudní poplatek zaplatil dodatečně, nemůže se tím nic změnit na právní moci ani zákonnosti předcházejícího rozhodnutí krajského soudu o zastavení řízení; jak totiž vyplývá ze záznamu o složení soudního poplatku u peněžního ústavu, došlo k zaplacení soudního poplatku až dne 16. 10. 2012, tedy po nabytí právní moci napadeného usnesení. S ohledem na citovaný § 9 odst. 7

zákona o soudních poplatcích není ve správním soudnictví možný postup, který lze použít v občanském soudním řízení, totiž podání odvolání proti nepravomocnému usnesení o zastavení řízení a s ním spojené dodatečné zaplacení soudního poplatku, neboť ve správním soudnictví nabývá rozhodnutí krajského soudu právní moci již doručením účastníkům a případná kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek vždy směřuje již proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu.

Lze tedy uzavřít, že Krajský soud v Ostravě řízení o žalobě stěžovatele v souladu se zákonem [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích] zastavil.

Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalovaný měl ve věci úspěch, příslušelo by mu tedy právo na náhradu nákladů řízení, ze spisu však nevyplývá, že by mu takové náklady v řízení o kasační stížnosti vznikly.

O vrácení opožděně zaplaceného soudního poplatku za žalobu rozhodne Krajský soud v Ostravě (§ 9 odst. 7 věta druhá ve spojení s § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 12. prosince 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu